

ŠKOLA V PODHRADÍ

číslo 5/1. ročník/únor, březen 2022

cena 50 Kč

Během února jsme měli hned několik volných dnů. Nejprve nám víkend prodloužily pololetní prázdniny, poslední týden jsme měli prázdniny jarní.

Největší akcí března byl bezpochyby týdenní plavecký výukový kurs na Srní, který absolvovalo 18 našich žáků. Z těch ostatních byli někteří nemocní, jiní se rozhodli pro plnění povinnosti plaveckého výcviku v Příbrami. Jak týdenní pobyt na Srní probíhal, se dozvíte na našich stránkách.

Na závěr měsíce března byl náš školní život obohacen novými žáky z Ukrajiny, a to v mateřské i základní škole. Pomáhá nám také paní učitelka z Ukrajiny. Přeji jim i touto cestou vše dobré.

A vám všem příjemnou četbu.
Tereza Veronika Křenková

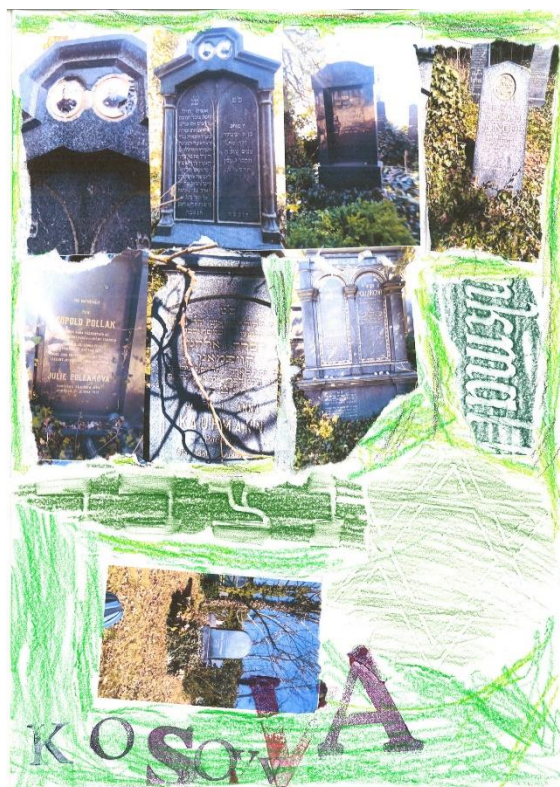
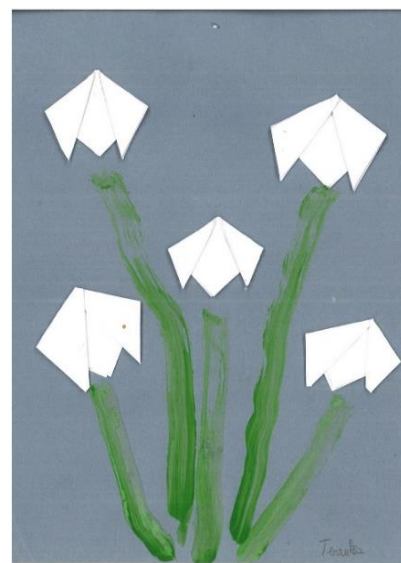
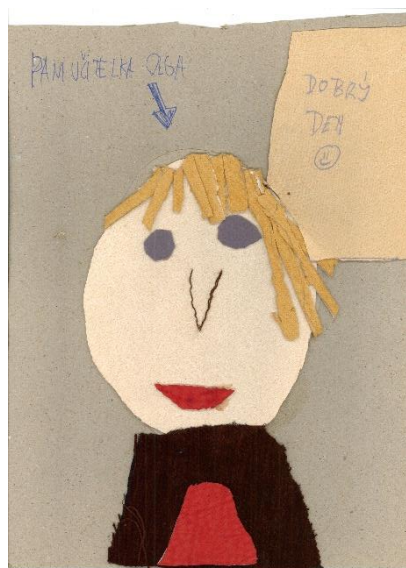
Lesní mateřská škola při ZŠ a MŠ Vysoký Chlumec

- venkovní třída pro skupinu dětí ve věku 3 - 6 let
- v případě zájmu o docházku nás kontaktujte

skola@zsamsvysokychlumec.cz

723 007 085

Tvoření s Lindou Kaplanovou

Textilní výtvarnice Linda Kaplanová si pro naše žáky připravila hned několik aktivit.

Starší žáci nejprve batikovali tašky. Poskládali je různě mezi dvě dřevěné desky, převázali provázkem a pak ponořili do barvy. Pak už stačilo počkat do zaschnutí.

Následně každý dostal kousek látky, na kterou si namalovali obrázek. Ten pak prošli jednoduchým stehem, aby se dalo za nit zatáhnout a obrázek tím stáhnout. Následoval pevný uzel a opět ponoření do barvy.

Založili jsme žákovský parlament

Podařilo se nám zrealizovat dlouhodobý plán: založit žákovský parlament. Na něm všichni žáci rozhodli, že si každý ročník zvolí svého předsedu. Zástupci tříd se budou pravidelně setkávat s ředitelkou školy.

Tento čas chceme věnovat vzájemnému předávání informací, podnětů a nápadů pro vylepšování společného života ve škole. Je to prostor pro vyjádření názorů, hledání nových možností, čas pro živou a týmovou komunikaci.

Pancake Day

V pondělí 28. února, tedy hned po jarních prázdninách, se naše škola proměnila a hlavně provoněla. Blanka Kaše si totiž připravila v rámci výuky angličtiny ochutnávku dalšího z anglických svátků, a to doslova. Poslední dvě hodiny před obědem se míchalo, smažilo, mazalo a mlsalo. Dokonce i recept byl v angličtině!

Starší žáci vyrazili do knihovny

Třetáci, čtvrtáci a pátáci se vypravili 11. února do Městské knihovny Sedlčany. Čekala na ně výprava do druhé světové války, ale hlavně do hangáru s nejrůznějšími letadly. Učili se porovnávat jednotlivá data o letadlech a vnímat i souvislosti let výroby s aktuálním světovým děním. Hlavním tématem našeho dopoledne byla totiž kniha Dobrodružství pana Wellingtona.

Druhá část byla regionální. Seznámili jsme se totiž s hrdinným generálem Karlem Marešem - vojenským letcem, který žil po 2. světové válce v Kosově Hoře.

Masopust

Masopustní úterý tentokrát vyšlo na 1. března. První dvě hodiny probíhala výuka, pak jsme se převlékli a vyrazili do ulic. Navštívili jsme pana starostu a další partnery naší školy. Všude jsme rozdávali úsměvy, písničky a koblihy, které upekli žáci při kroužku vaření den předtím. A ani my jsme nešli do školy s prázdnou – proviant jsme ani nemohli unést. Hlavně nás ale hřál dobrý pocit z milých setkání. Navíc jsme společně strávili čas venku, což je vždycky fajn.

Brigáda na školní zahradě

Již v pátek 4. března se na naší školní i školkové zahradě začaly dít velké věci! Přijela technika, která začala vytahovat staré obručníky a pařezy. Přivážela se zemina a to, co nebylo potřeba, se rovnou odvezlo pryč.

Děkujeme za účast všem rodičům, kteří se mohli zúčastnit. Udělalo se velké množství práce. A ti, co ještě chtějí přiložit ruku k dílu, budou mít příležitost již brzy. Další brigáda se plánuje v nadcházejících týdnech.

Expedice Kosova Hora

Ve středu 9. března jsme se vydali nejprve autobusem do Sedlčan. Zde jsme navštívili Pejšův mlýn. Viděli jsme celý koloběh mletí obilí od okamžiku, kdy ho přiveze nákladní automobil, až po naložení hotových výrobků do jiného vozu. Poté jsme putovali pěšky na Červený Hrádek. I tady nás čekala prohlídka. Nejprve jsme se rozběhli po hradbách, abychom si nakonec v Rytířském sále poslechli improvizovaný koncert jednoho z našich žáků. Dokonce jsme si i společně zazpívali. Následovala cesta do Kosovy Hory, na které jsme se setkali s naší paní ředitelkou.

První zastávkou byl křesťanský hřbitov s hrobkou Mladotů. Na faře jsme si pak dali oběd, který pro nás připravily naše ochotné paní kuchařky. Nesměl chybět zákusek, kterým se stala zmrzlina z vedlejšího obchodu. Pak už jsme nabrali směr židovský hřbitov, kde jsme strávili největší část dne. Přemýšleli jsme, diskutovali, kreslili, fotili zajímavé detaily. Vše jsme pak ještě zpracovali výtvarně, ale to už v pohodlí školy o týden později. No a poslední bod programu? Úžasné hřiště v parku generála Mareše!

Výlet do pravěku

Věra Dlouhá přijela do naší školy s programem pro starší žáky. Vyprávěla jim o pravěku, o tom, jak v té době lidé žili.

Následovala výtvarná aktivita, při které si žáci vyzkoušeli, jak tehdejší obyvatelé naší planety zanechávali o sobě a svém životě zprávy – obtiskávali své dlaně na velký arch papíru.

Po přesunu do naší dílny se pustili do výroby keramických kachlů pomocí jednoduchých znaků, které mohli používat také pravěcí lidé. Objevovaly se tam rohy, piktogramy a další.

Zakládáme třídu Lesní mateřské školy

Z důvodu velkého zájmu o místa v naší mateřské škole pracovalo vedení školy na možnostech rozšíření její kapacity. Velký potenciál skýtala školní zahrada, která bude od září 2022 využívaná nejenom současnou mateřskou školou, ale také nově zřízenou Lesní mateřskou školou.

Tato venkovní třída je určena dětem ve věku od 3 do 6 let, které budou trávit převážnou většinu času venku, a to nejenom na školní zahradě, ale také v přilehlém okolí Vysokého Chlumce. V chladnějších dnech budou moci využít zázemí, které se právě připravuje. Zájemci o tuto formu předškolního vzdělávání nás mohou kontaktovat již nyní.

Uvítáme také všechny dárce, kteří by chtěli na tuto iniciativu poskytnout finanční nebo hmotný příspěvek.

Téma měsíce únor: Vytrvalost – Olga Trachtová Hadáčková

Vytrvalost je umění vytrvat až do konce a překonávat nezdary a nechuť. Pro měsíc únor jsme ji zvolili proto, že po pololetním vysvědčení začíná chuť do práce opadávat a je třeba se povzbudit do druhého pololetí.

Vytrvalost potřebujeme také my, pedagogové, pro svou práci. Hodně své energie jsme již za první pololetí vydali, ale potřebujeme vytrvat ještě celé druhé pololetí. Máme totiž hodně plánů, některé i velmi smělé.

Do našich činností se vytrvalost promítá často v tělesné výchově. Velkým tématem pro únor bylo vytrvat v tréninku stoje na rukách a vydržet co nejdéle ve svíče.

Naši vytrvalost jsme si ověřili také při výtvarných a pracovních činnostech. Starší žáci si vyzkoušeli enkaustiku, tedy tvorbu voskovkami pomocí horké žehličky. Museli vytrvat v zástupu čekatelů, než na ně přijde řada, ale také při přípravě a dokončování svých prací. Vytrvalosti bylo třeba také při prvním jarním úklidu před školou, kterého se ujali ti mladší.

čísle našeho školního časopisu. Zde jen pro představu: Před jarní brigádou na naší zahradě jsme mimo jiné báдали, na co je vhodná která lžíce, jak se má bagrista k práci postavit a jak funguje hydraulika.

Na Srní jsme odjížděli s myšlenkou, aby si děti pamatovaly alespoň to, že strávily týden na Šumavě. Nakonec se podařilo natolik podnítit jejich zvědavost, že si odvezli i mnoho poznatků o vlčích, ale také o sobě. Zjistili, že se o sebe starají. Že usnou i bez maminky. Že si umí pomoci navzájem a podpořit se ve chvílích stesku, strachu, ztráty. To nejcennější, co jsme se všichni za ten týden tam na jihozápadě naučili, je, že je důležité zajímat se o to, co potřebuje ten druhý. Protože nepohoda kamaráda se zákonitě dříve nebo později stane také nepohodou naší.

Hned po návratu ze Srní jsme zjistili, že chuť zajímat se o druhé se nám bude hodit i nadále. Na konci března jsme totiž mezi sebe přivítali nové spolužáky – děti z Ukrajiny. Spolu s nimi máme ve škole také novou paní učitelku, také Ukrajinku. A proto, abychom s nimi byli schopni vycházet, společně fungovat, je zájem nutností. Začali jsme se zajímat o jazyk, který jsme do té doby neznali. U mapy Evropy stojí žáci tak často, jak jsme dosud nevíдали. Sledují zejména část Evropy na východ od nás.

V této souvislosti je důležité zmínit také téma, kterému jsme se v měsíci březnu věnovali v informatice. Žáci čtvrtého a pátého ročníku se totiž učili pracovat s dezinformacemi, s Fake News. Učili jsme se je rozpoznat, ověřit, ale i pochopit důvody vedoucí k jejich vzniku. Dokonce jsme se je pokusili vytvořit. Shlédlí jsme dokumentární film z dílny organizace Člověk v tísni o tom, jak dezinformace ovlivňují rusko-ukrajinský konflikt již od jeho počátku, tedy od roku 2014.

Tématem pro měsíc duben je ČESTNOST.

Jak jsme prožívali ctnosti

S kartami ctností žijeme od začátku roku. Každý měsíc se jedné věnujeme a snažíme se ji pochopit. Ale hlavně prožít. Někdy ještě mezi pojmy nevidíme jasnou hranici – třeba trpělivost a vytrvalost vnímáme hodně podobně. Jsme ale ještě malí a postupem času se naše pochopení bude zpřesňovat. Třeba i díky aktivitám, které ve škole děláme.

Čemu jsme se od začátku roku věnovali? V lednu jsme byli odvážní, v únoru vytrvalí, v březnu zvědaví a teď v dubnu čestní.

K tréninku vytrvalosti se nám hodily dřevěné odřezky, které ve třídě používáme jako stavebnici. Jsou placaté a lze je použít jako domino. A to jsme i udělali. Chtěli jsme postavit všechny díly a také se nám to nakonec povedlo! Ano, až nakonec, protože poslednímu vítěznému strku předcházelo několik pádů a s tím souvisejících hádek, kdy jsme byli naštvaní, že to někdo zase shodil. I když to bylo omylem. Povídali jsme si o tom, jaké to je, překonávat překážky, a co každému pomáhá vytrvat. Shodli jsme se, že není nad pocit úspěšně dokončeného díla, když to nevzdáme.

V březnu jsme si psali vzkazy neviditelným písmem, a pak jsme nad ohněm pozorovali, jak se objevují písmena a obrázky. Někteří z nás byli tak zvědaví a snažili se rozpoznat vzkaz s takovým zápalem, že si nevšimli, že papír začíná hořet. Trénovali jsme tak i pohotovost k hašení požáru. Když přišla odpoledne paní uklízečka a ptala se, co to tak divně zapáchá, jen jsme se usmívali. Také ale zapojila svoji zvědavost. A když viděla ohořelé papíry, bylo vše jasné.

V dubnu nám paní učitelka připravila malý test, ale zatajila, o co přesně půjde. Rozdělili jsme se na dvě družstva a úkolem bylo získat pro tým co nejvíce víček. Chodili jsme každý sám postupně za učitelský stůl, u hromádky, ze které jsme si chtěli vzít víčko, jsme vzali jeden lísteček a přečetli text. Když na něm bylo ANO, víčko jsme si vzít mohli, když NE, víčko jsme tam museli nechat. Už vlastně ani nevíme, jaký tým vyhrál. Když nám totiž paní učitelka

řekla, že jsme obstáli všichni, protože to celé byla taková zkouška naší čestnosti (u modré hromádky bylo jen ANO a u barevné NE, takže kdyby měl některý tým víčko jiné barvy než modré, znamenalo by to, že neodolal pokušení vyhrát za každou cenu i přes porušení pravidel), tak jsme nakonec zjistili, že největší podvod udělala paní učitelka, když s námi dělá takové experimenty. Snažila se z toho nějak vymluvit tým, že cílem nebylo nikoho natchytat, ale zamyslet se nad tím, co je to čestnost. My ale víme své 😊.

Na školní docházku do naší školy zavzpomínaly Andrea Jarešová a Marie Tůmová.

Na co vzpomínáš?

A: Na spolužáky.

M: Na paní učitelky, na matematiku, na chození ven.

Byl přestup do Sedlčan náročný?

A: Ano, byl náročný. Přibýly předměty, které nejsou jednoduché.

M: Z ohledu učení ano.

Co se ti líbilo ve škole na Vysokém Chlumci a co by se podle tebe mělo změnit?

A: Já si myslím, že by se měnit nic nemělo, je to nejlepší škola!

M: Líbil se mi přístup k učení a učitelé ve družině. Nezměnila bych nic.

Co se ti v poslední době povedlo?

A: Test z angličtiny.

M: Získat brigáda a zlepšit známky.

Naše volnočasové aktivity – kroužek kriketu – Kateřina Ahmad

„To byla široká!“ „Dobrý odpal, že jo? Slyšeli jste ten zvuk?“ Takové a podobné hlášky můžete slyšet na kroužku kriketu u nás ve škole. Vede ho Hilal Ahmad, který odmalička kriket hrál v Indii, a teď jezdí s českým národním týmem reprezentovat na mezinárodní turnaje Českou republiku. Možná jste o této pálkovací hře mnoho neslyšeli, ale údajně je to druhý nejpopulárnější sport na světě, hned po fotbale.

Při zápasu proti sobě nastupují dvě družstva po jedenácti hráčích a Wikipedie shrnuje pravidla hry takto: „Nadhazovač (bowler) hází kriketový míč směrem k pálkaři (batsman). Ten se ho snaží odpálit mimo dosah polařů (fielders) tak, aby mohl běžet na druhý konec pruhu a bodovat. Pálkaři zůstávají ve hře, dokud nejsou vyautováni (out). Tým, který je na pálce, pokračuje ve hře, dokud není vyautováno deset pálkařů, případně dokud nadhazovači nedokončí předem určený počet sad (overs) po šesti nadhozech. Potom si oba týmy prohodí role – tým, který byl v poli, jde pálkovat.“

Nezasvěceným se zápasy můžou zdát divácky neatraktivní, ale ti, co kriket mají v krvi, vše od začátku sledují se zatajeným dechem. Nejnapínavější každopádně bývají závěry zápasů, protože se často do poslední chvíle neví, kdo zvítězí. Ze zajímavostí za zmínku stojí třeba to, že profesionálové dokážou odpálenému míčku dát rychlost až 170 km/h, že některé zápasy se hrají několik dní, nebo že když pálkař v jedné hře dokáže bez vyautování zahrát 50 nebo 100 bodů, zvedá pátku do vzduchu a dostává se mu zvláštního uznání.

„Co mám o tom kriketu napsat do novin?“ ptala jsem se syna, zapáleného hráče kriketu. Odpověď byla jasná: „Že to všechny baví. A je to.“

Pátek 18. února byl dnem, kdy se nám splnil jeden z dlouhodobých cílů. Protože máme ve škole malou tělocvičnu, domluvili jsme si již na počátku zimy dopoledne ve velké tělocvičně vzdálené od nás jen 10 km. Paní učitelka Trachtová Hadáčková po mnoho let cvičí se svými sokolskými dětskými oddíly ve školní tělocvičně v Krásné Hoře nad Vltavou, a tak domluvila pronájem. Mohli jsme nejen vyzkoušet aktivity, které nám náš malý prostor nedovoluje, ale hlavně využít jiného vybavení.

Rozcvičku jsme si užili taneční s hudebním doprovodem. V jejím závěru nesmělo chybět naše oblíbené přetahování. Protože v našem podání je nedílnou součástí akustická zkouška, ve které se body udělují tomu týmu, který vydá intenzivnější pokřik, ale také jej bleskurychle ukončí na povel, budili jsme pozornost až v samotné budově školy, která s tělocvičnou sousedí.

Protože žáky velmi zaujaly tyče na šplh, následující část sportovního dopoledne jsme strávili u nich. Někteří zkoušeli tento druh pohybu poprvé. I tak se našli borci, kteří zvládli vyšplhat tyč celou, a to i několikrát. Pak už ale docházely síly a bylo nutné změnit aktivitu. Vrhli jsme se na štafetové závody. Využili jsme velké měkké doskokové žíněnky, tunely, míče a další sportovní náčiní. Ani tak to ale nebylo všechno, co nám vybavení tělocvičny nabízelo.

Na řadu přišly basketbalové a volejbalové míče. Zkoušeli jsme dribling na místě i v pohybu a následně i střelbu na koš. Lekci basketbalu jsme přesušili přestávkou na svačinu, abychom znovu nabrali síly. I když jsme toho měli naplánováno mnohem více, zbýval čas už pouze na vyzkoušení gymnastických kruhů.

Protože se nám takto strávené dopoledne všem velmi líbilo, rozhodli jsme se, že se sem určitě ještě někdy vrátíme.

V pondělí 21. března dopoledne jsme se sešli v hotelu Srní na Šumavě. Pro mnohé žáky naší školy to bylo poprvé, kdy opustili bezpečí svých rodin. Pro nás, tři členy pedagogického sboru, to bylo poprvé, kdy jsme měli se svými žáky sdílet zcela jiné zážitky, než které přináší školní výuka.

Ubytování šlo hladce, v restauraci jsme zvládli první servírovaný oběd. Pak přišlo na řadu rozlosování do třech skupin, ve kterých jsme plánovali absolvovat neplavecké aktivity. Olga byla patronem srnčat, Hana vlčat a Míra vydřat. Na začátku první plavecké lekce byly děti rozřazeny do jedniček až trojek podle toho, jak na tom kdo byl. A i když jsou dvě hodiny ve vodě náročné, všichni to zvládli na jedničku. Pár stýskacích slziček jsme zvládli naší přítomností na pokojích, pomohlo čtení nebo vyprávění pohádek.

Úterý začalo rozcvíčkou na čerstvém vzduchu a pak rautovou snídaní. Dalším bodem programu byla návštěva infocentra, kde skončila většina kapesného, které si děti s sebou přivezly. Po dopoledním plavání, obědě a odpočinku následovalo psaní pohledů domů a odpolední bazén. Navečer nás svou návštěvou poctily paní ředitelka Tereza se svou pravou rukou Blankou. Přivezly i něco dobrého. Večer jsme vyrazili na speciální stopovačku a většina výpravy pak ještě na laserovou střelnici.

Na středu jsme si připravili speciální program. Po snídani jsme měli objednaný bowling. Někdo viděl koule poprvé, jiní je v ruce drželi po mnoha letech. Pochopitelně nešlo o body, ale o zážitek. Po dopoledním plavání nás namísto toho odpoledního čekala návštěva místního výběhu s vlky. Pro zpestření jsme měli ještě připravených osm úkolů pro každý ze tří týmů. Hned při příchodu k výběhu vidíme první kusy a další následovaly. Spokojeně jsme si je prohlédli, nafotili a získali informace k vypracování zadaných úkolů. Po návratu a večeři jsme ještě stihli polovinu filmu Pod jezevčí skálou, který se tady natáčel v roce 1978. Druhou polovinu jsme si nechali na druhý den dopoledne, mezi snídani a dopolední plavání.

Čtvrteční den trochu zpestřil výpadek proudu, ale program nám to nenarušilo. Po odpoledním plavání a večeři jsme se pustili do výroby triček. Jednotlivé týmy měly za úkol vymyslet si logo, které prezentovali před ostatními a pak nakreslili fixami na textil na bílá trička, která jsme si s sebou sbalili. Na záda jsme se všichni všem podepsali. I když na plánovanou diskotéku nezbyl čas, do postelí jsme odcházeli i poslední den spokojeni.

Páteční ráno bylo ve znamení balení. Protože nás na hotelu střídala velká skupina cvičení chtivých žen, vyklidili jsme pokoje již před snídaní. Zázemím pro tento den nám byl konferenční sál. Zamýšlená druhá návštěva Infocentra se bohužel z provozních důvodů nekonala. Po půlhodině jsme vyrazili na poslední plavání. Žáci se jeden za druhým vrhali do vody, aby předvedli, co se za ten týden intenzivní výuky naučili. Všichni bojovali sami se sebou a metry vody bravurně, někomu se z vody po dvou stech metrech ani nechtělo. Následovala ještě čtvrt hodinka, kterou jsme si užili s dětmi ve vodě i my dospěláci. Po usušení a rozdání mokrých vysvědčení jsme poslední oběd zahájili přípitkem rychlými špunty. Pak ještě každý z nás dostal sladkou perníkovou medaili.

Domů jsme jeli nejen s plavci, tričky, medailemi a zážitky, ale také hrdostí, jak dobře jsme ten společný týden zvládli. Fungovali jsme opravdu jako jeden tým, podporovali jeden druhého, vzájemně si pomáhali. A už nyní se těšíme, až se do stejných míst vydáme znovu!

8. dubna – MŠ – Návštěva skanzenu – velikonoční tvoření

13. dubna – Den otevřených dveří v naší ZŠ i MŠ

27. dubna – Zápis do ZŠ

20. dubna – 18. května – Plavání Příbram

V týdnu **od 25. do 29. dubna** – MŠ - návštěva v Polesí Svatý Jan spojená s výukovým programem vedeným panem Votrubou

V týdnu **od 2. do 6. května** - výlet MŠ vlakem do Vrchotových Janovic

3. května – ZŠ - Výlet do Prahy (Národní muzeum)

10. května – ZŠ - Anglické divadelní představení v KDJS

10. května – Zápis do MŠ

11. května – ZŠ - Výtvarná dílna s textilní výtvarnicí Lindou Kaplanovou

12. května – MŠ - Výtvarná dílna s textilní výtvarnicí Lindou Kaplanovou

Výlet do Plzně – MŠ ZOO, ZŠ historická část města – termín bude upřesněn

Křížovka

Otázky 7. pádu jsou (s) kým ...

Geometrický tvar se čtyřmi stejně dlouhými stěnami

Zvíře s velkýma ušima a chobotem

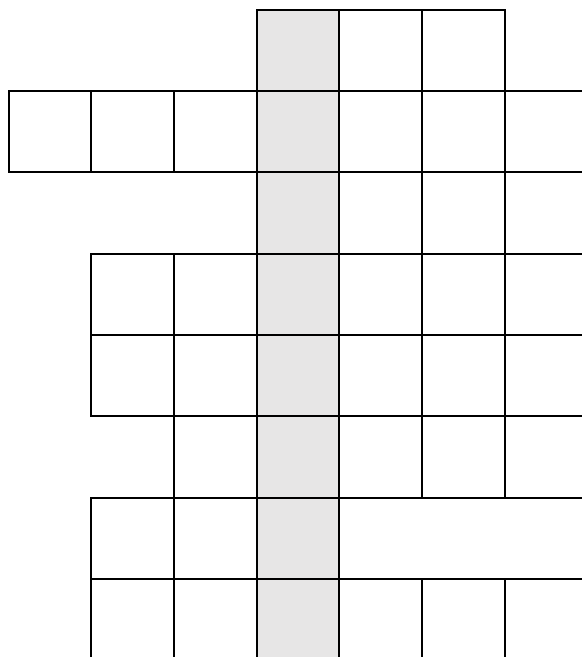
V tělocviku se učíme ... (vpřed i vzad)

Obyčejná tužka anglicky

Mořská ryba, která se často jí

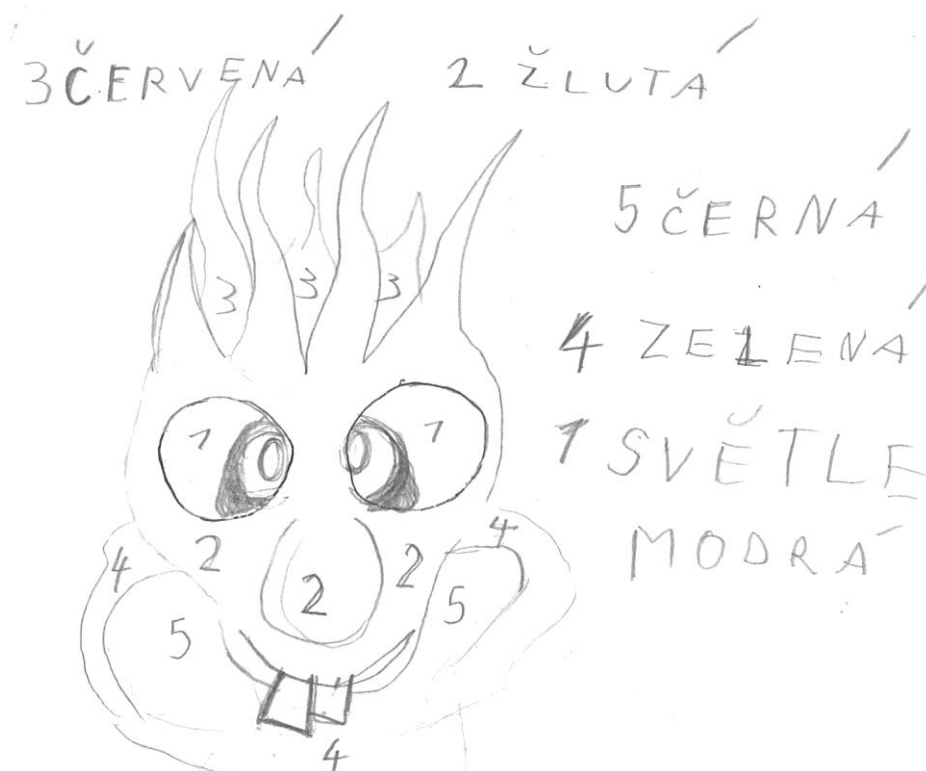
Pták se žlutým zobákem

Část lidské nohy (mezi nártem a patou)

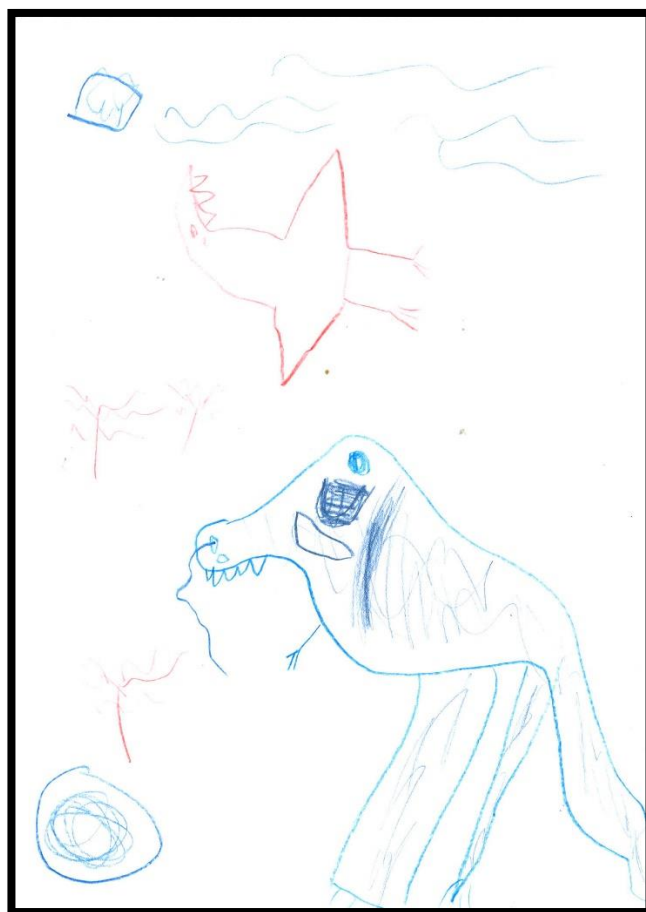

Tajenka: _____

Omalovánka – Ohňokapucák (Ferdinand Lobkowicz):

Najdi 5 rozdílů (Jakub Bartoň):

Téma měsíce únor byla VYTRVALOST – děti ji trénovaly stavbou kostek domina, tak aby vznikl Domino efekt. Když jsme se dětí zeptali, co musely dělat, aby se jim práce podařila, jejich odpovědi byly velmi vtipné: „Nemluvit, nefoukat, nehýbat se, nepšíkat a nedýchat 😊.“ Fotografii výtvarné práce k tématu můžete vidět na titulní straně.

První únorový týden byl ve znamení zimní přírody. Seznamovali jsme se s opeřenci, kteří létají k nám na krmítko. Děti se dozvěděly, co je dobré ptáčkům nasypat, a poté jsme společně naplnili krmítka na naší zahradě. Všechny ptáčky jsme poznávali dle obrázkových karet a také je rozlišovali podle jejich zpěvu. To však nebylo vůbec jednoduché. Děti si vyzkoušely zobat „zobáčkem“ (kolíkem přenášely semínka nebo brčkem přenášely papírek) a tím trénovaly vytrvalost. Zatancovali jsme si ptačí tanec i ptačí zvonkohru, která všechny moc bavila. Ptáčky jsme modelovali, malovali, stavěli hnízda z klacíků i dřívěk a naučili jsme se písničku Bude zima, bude mráz. (foto 1)

V době zahájení zimních olympijských her se i děti s velkým nadšením pustily do sportovních soutěží nejen v prostorách školky, ale navštívili jsme i tělocvičnu a sportovní klání se díky příznivému počasí mohlo uskutečnit i na zahradě. Za svoje výkony byly děti odměněny sladkou medailí, která jim udělala velkou radost. Děti si nejen zasportovaly, ale dozvěděly se o olympijských disciplínách. Seznámily se s tím, jak vypadá olympijská vlajka a jaké barvy mají jednotlivé kruhy. V průběhu celého bloku si mladší děti procvičovaly barvy, ti starší se seznamovali i s názvy základních geometrických tvarů. Předškoláci vše bravurně zvládli a s velkou radostí pomáhali s plněním úkolů svým mladším kamarádům. Školička, kterou mají nejstarší děti každý den, byla zaměřena na procvičování jemné motoriky, zakreslování obrázků dle slovního diktátu a na práci s pracovním sešitem pro předškoláky. (foto 2)

I v dalším týdnu jsme pokračovali v tématu. Děti si zahrály na jízdu na bobech, na psím spřežení, krasobruslily na Čtvero ročních období - Zima (Vivaldi). Krasobruslit v igelitových sáčkích pro ně byla velká zábava. Hráli jsme hokej, pomocí brček děti foukaly „puk“ do branky. Také se seznámily s pravidly Fair play. Nakonec jsme malovali brusle a učili se u nich zavazovat tkaničku. Při programování matematické včelky jsme se učili pojmenovat a najít jednotlivé sportovní potřeby a názvy. (foto 3)

Od 21. února začaly starším kamarádům v základní škole prázdniny. Školka však zůstala otevřená a hned v pondělí jsme se pustili do poznávání řemesel. Zkusili jsme si, jak pracuje zedník, pantomimou předváděli práci kuchaře, učitelky, uklízečky apod. Bohužel další den musela být školka z důvodu vysokého počtu nemocných dětí uzavřena. I přesto jsme stihli výtvarně ztvárnit práci zedníka. (foto 4)

Tématem března byla ZVÍDAVOST. S novou kartou pracovali hlavně předškoláci. Děti poznávaly písmenka – velká/malá, tiskací/psací. Každý si sestavil své jméno a ukázal kamarádům. Společně namalovaly velký rybník, na kterém pluly lekníny. Na každý list leknínu si sestavily jméno kamaráda, který se s ním vydá na plavbu plnou poznání. Také tato práce je na titulní straně.

Ani jsme se nenadáli a bylo zde masopustní úterý, kdy jsme se školáky vyrazili na průvod obcí. Na tuto událost jsme si nacvičili písničku Šašek s hudebním i pohybovým doprovodem, Kalamajka a také básničku Sportujeme. K tomu nám nemohly chybět sportovní dresy. Byli jsme jeden fotbalový tým a tým

roztleskávaček. Na cestu jsme přibalili i vlastnoručně vyrobené jitrnice. Tvořili jsme i masopustní koláče, tentokrát z kuliček, které jsme natrhali a vykouleli z krepového papíru. (foto 5)

Ve středu 2. března čekali děti ve školce den plný písniček, soutěží, sladkých odměn a veselí se ve vysněných kostýmech, které jim rodiče připravili. Byl totiž karneval, který si děti velmi užily. (foto 6)

V sobotu 5. března se konala brigáda na školní zahradě. Tímto bychom rády poděkovali zúčastněným rodičům za pomoc.

V pondělí 8. března jsme se s dětmi vypravili do knihovny v Sedlčanech. Byl zde pro ně připraven program, který děti seznámil s životem a tvorbou malíře Kamila Lhotáka. Jeho tvorbu pak děti také viděly v muzeu. Na závěr našeho putování se děti mohly vyřádit na dětském hřišti a pak už je čekala cesta autobusem zpět do školky. (foto 7)

V následujících dvou týdnech jsme se věnovali knihám. Povídali jsme si o tom, jak zacházet s knihou, poznávali jsme různé pohádky, pohádkové knížky, encyklopedie, leporela atd. Plnili úkoly, které pro nás měl připravené pejsek a kočička ze stejnojmenné knihy Josefa Čapka. S velkým nadšením se děti pustily do tvoření. Výtvarně ztvárnily pohádku O veliké řepě. Práce se dětem podařila a z výsledku měly velikou radost. Protože venku bylo nevlídné počasí, zacvičili jsme si v tělocvičně. Děti si zde vyzkoušely žebřiny, chůzi po lavičce i míčové hry.

Dle malíře K. Lhotáka jsme ve školce ztvárnili létající balóny, které nám zdobí chodbu. Četli jsme pohádky O Slepíčce a kohoutkovi, Perníková chaloupka, O neposlušných kůzlátkách, Křemílek a Vochomůrka. Úkolů, které byly spojené s pohádkami, byla velká spousta. Při didaktické hře Slepá bába jsme si vyzkoušeli, jak se asi cítí nevidomí, a napodobovali jsme Braillovo písmo vypichováním geometrických tvarů. Poté jsme je poslepu poznávali. Také jsme zkoušeli hledat rým k jednoduchým slovům. (foto 8)

Poslední dva týdny měsíce března patřily Dopravě a bezpečnosti. Děti se seznámily s dopravními značkami, porovnávaly dopravu ve městě a na vesnici, roztřídily obrázky dopravních prostředků podle toho, kde jezdí - silnice, voda, vzduch, železnice. Tentokrát jsme si vodovými barvami namalovali dopravní prostředky, a samozřejmě si zahráli spoustu her. Naučili jsme se báseň Letadlo a veselou písničku Křižovatka.

Druhým týdnem nás provázeli hrdinové z knížky Honzík a Niky, kteří děti seznamovali s různými situacemi, se kterými se mohou setkat v dopravním provozu. Dozvěděly se, jak se správně chovat na chodníku, co je to zebra a jak být správně připravený a oblečený při jízdě na kole. Naučili jsme se písničku Barvy, snažili se jezdit podle značek a nakonec si je i z paměti namalovali. Děti si téma moc užily. Měsíc jsme ukončili návštěvou výtvarnice Lindy Kaplanové, se kterou si děti vyzkoušely malovat pravou i levou rukou, když voskovkou jezdily kolem budov (lego kostek) a dělaly cestičky. Nakonec se cesty proměnily v dráhy létajícího hmyzu a z výtvarné práce byla za chvíli louka plná květů, kterou děti domalovaly za pomoci štětců a temperových barev. Někteří měli barvu téměř všude, s jakým nadšením pracovali.

Hláška měsíce: Paní učitelka se ptá, kdo pozná značku na obrázku (pozor zatáčka) – Majdička povídá: „To je značka pozor hadi.“

